

Mmm, mmm, mmm... Oh! Paper pautat de música! –na, na, na, na... na, na... Sembla que el nostre artista avui vol compondre música... No ho fa gaire bé. No. No. Na, na, na, na...

I ara què fa? Doblega el paper, que això sí que ho sap fer. Com que no tothom serveix per a tot, de vegades és millor buscar què és allò que sí que sabem fer i tornar a començar per un altre lloc. Així, doncs, l'artista fa un acordió de paper. Na, na, na, na... Molt bé. Sí. Sí.

Sembla que ha tingut una bona idea. Mmm, mmm, mmm... Més. Més. Més... Molt bé! L'acordió de paper ens servirà per explicar un conte- I tant que ens servirà!

TIM I LA BANDA

Un, dos, tres... Vet aquí els músics!

En Jan toca el trombó.../ En Pol, el saxo.../ En Claret, el clarinet.../ L'Olga, la trompa.../ En Roc, el fagot...

...Vet aquí la banda municipal. La música fa festa, oi? Ells toquen i el poble està content.

El més entusiasmats de tots és el nen del balcó, en Tim. Vinga alegria! Vinga confeti! Vinga serpentines!

A en Tim li agrada la festa, el confeti i les serpentines. Però el que li agrada més és la música. I el que li agradaria més, més, més d'aquest món és poder tocar amb la banda. Tant de bo!

Mentrestant, el director de la banda remuga per sota el bigoti: "Està bé, però no prou bé. Tornem-hi! Sense perdre el ritme, si pot ser."

Au! Més. Més. Més... Què és això? D'on surt, aquest? Però si és en Tim! "Senyor director"-demana en Tim- Deixi'm tocar amb la banda, Sisplau! Sisplau! Sisplau!". I el director li respon: "Ai, no siguis pesat, Tim! Què vols tocar si no tens cap instrument a les mans?... I sense instrument no ens serveixes per a res, a la banda. Au! primer tria un instrument i després ja en parlarem.

En Tim s'il·lusiona. Pren la flauta i... / / No, Tim, no! No serveixes per això!

En Tim ho prova amb el clarinet i.../ No, Tim, no! No serveixes per a això!

En Tim no es desespera i ho prova amb la trompeta...../ No, Tim, no! No serveixes per a això!

Al capdavall, en Tim prova la tuba .../ I decideix "Un instrument gros i un so greu! M'agrada! Molt, molt i molt!"

Ep! Ep! Ep! /... En Tim es cola dins la banda./ El director fa: “Ja tornes a ser aquí? Va bé! Provem-ho! Però una vegada i prou!” ... /

Tots alhora toquen i... /Oh! Oh! Oh!.../ No, no, no!.../ Prou! Prou! PROU!

La banda s’ha destarotat amb la tuba d’en Tim. Si abans perdien el compàs, ara han perdut fins i tot l’harmonia. La culpa és d’en Tim. “Fora, Tim!”- diuen tots els membres de la banda, un rere l’altre- “Fora, fora, fora, que no serveixes per tocar...”

Tornem a començar. Un, dos, tres i... No va bé. No té prou ritme, això.... A veure com ho podem arreglar...

En Tim s’ha enfadat. S’ha anat a amagar a les golfes de casa. No vol que el vegi ningú. Com gosen dir que ell no serveix per tocar amb la banda? Es clar que serveix! En Tim s’ha enfilat dalt d’un caixó. Molt empipat. Molt !.../ Molt!.../ Molt!.... Ho sentiu?

L’artista sí que ho ha sentit! Fa un retoc per aquí... un per allà... i... la capsa es converteix en un timbal. / Bota, Tim, bota! / Toca, Tim, toca!

...i no paris de tocar.... fins que et senti el director! Mi-te’l, ja és aquí! I sent en Tim i el seu **tim-bal!**

El director reuneix la banda. Oh! Hi afegeix en **Tim Timbaler!** I tots junts, per fi, toquen plegats i en Tim no deixa que perdin el compàs!... En Tim ha trobat el seu lloc i ho fa molt... i molt.... i molt bé. Així ho nota la gent del carrer... i els seus companys, aquells músics que es pensaven que en Tim no servia per a res! I tant que serveix! Vinga, alegria, perquè gràcies a ell ara sí que té ritme, aquesta banda!

